

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ

МЪЖ ВЪВ ФРИЗЕРА

Част 25 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

На Иван Драганов вече му се беше случвало, връщайки се ден-два по-рано от командировка, да намери в гардероба непознат мъж. Всъщност веднъж му се случи да намери и познат — Янакиев от горния етаж. Тогава Янакиев се опита да обясни, че бил дошъл да поправа пантите на гардероба, но не можа да каже защо го поправа в абсолютно голо състояние. „Бе, карай! — махна с ръка Иван Драганов. — Няма сега заради едни панти и един комшия да си развалям семейството!“ И се примири с мисълта, че вицовете за съпруг, командировка и мъж в гардероба не са празни измислици, а почиват на реални житейски факти.

Този път обаче мъжът беше във фризера. Естествено пак гол.

„Брей! — каза си Иван Драганов. — Мойта е почнала да се запасява!“

Това му прозвуча като остроумна шега и той весело се засмя. После си наля половин чаша гроздова и се обърна към непознатия:

— Мой човек, така и така си ми дошъл на гости, излез да му ударим по едно!

Мъжът не помръдна.

— Хайде де, хайде, не ми е за сефте, свикнал съм! Излез оттам, стига си се правил на умрял! — повтори поканата Иван Драганов и разтърси голото рамо на госта.

И тогава разбра, че онзи хич не се прави, а наистина си е умрял. По-умрял не можеше да бъде: погледът — изцъклен, езикът — изплезен, сякаш му подаваш да си близне сладолед, тялото — вдървено!

„А стига, бе! — гаврътна Драганов гроздовата на екс. Мойта наистина прекалява! Досега си мислех, че само с умрели не ми е кръшкала, ама явно съм я подценявал! Интересно обаче откъде го е намерила тоя хубавец?“

Наля си втора чашка (този път — догоре) и се провикна към спалнята:

— Снежано! Снежано! Ела тука, некрофилко такава! Ела, че ми писна вече от тебе!

— Какво си се разкрещял посред нощ! — показа се жена му съннена и разчорлена. — Знаеш ли колко е часът! Всичките съседи ще събудиш!

— Бе ще ти кажа аз на тебе колко е часът! — зверски я изгледа Иван Драганов. — Къв е тоя труп във фризера!

— Най-обикновен — широко се прозя жена му. — Вчера го купих от пазара...

И след втора широка прозявка продължи:

— Вярно, доста кокал има, но все пак — три лева кило! А свинското и телешкото знаеш сега по колко са! За агнешкото да не говорим! Освен това продавачът ми показва сертификат — трупчето е съвсем прясно, човекът е застрелян само преди два дни!

Иван Драганов с трепереща ръка си наля нова ракия.

— Хайде стига си къркал! — прибра шишето жена му. Лягай побързо, че утре трябва да ми помагаш при разфасоването — сама няма да мога...

Драганов все пак обърна и тази чашка на екс, затвори фризера и облекчено въздъхна:

— Аз пък си помислих, че вече ми слагаш рога и с умрели! За некрофилка те помислих!

— Глупчо! — целуна го жена му по сънната артерия. — Аз се чудя как да свържа двата края при тия цени, а той... Ревнивец такъв! Вместо да си благодарен, че по цял ден обикалям пазарите да намеря нещо по-евтинко!

По устните ѝ обаче се плъзна една лукава усмивчица.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.